

۲۰ مقاله از

لنین

ترجمه گروه صیدم

گروه صیمره

هواداران سازمان چربکهای فدائی خلق ابواه

A-4

56

دو اثر

- ۱- پلخانف و همپالگی‌هایش چگونه از رویزیونیسم دفاع می‌کنند.
- ۲- سخنرانی در سومین کنگره اتحادیه سراسری روسیه.

لین

سرو سخن

نوشته‌هایی را که در دست دارد. ترجمه
یک نوشته و یک سخنرانی از ولادیمیر ایلیچ
الیانف لینین آموزگار بزرگ پرولتاریای جهان
است.

در سخنرانی، لینین به وضع کارگران در
سوسیالیسم می‌پردازد. او برخی از خصوصیات
بایسته و ناگزیر حکومت کارگری را بر می‌شمارد.
این متن برای روشن شدن ذهن خواننده در زمینه
فوق می‌تواند مشمر ثمر یافتد.

* * *

دومین متن ترجمه نوشته‌ای است از لینین که
رویزیونیسم را به نقد می‌کشد. ما می‌بینیم که
پلخانف و همپالگی‌ها یش چگونه با یک انحراف
ظریف حتی بدیهی ترین اصل مارکسیستی را زین
پا می‌گذارند. برای بازشناسی رویزیونیسم که
امروزه در سطح جامعه ما نمودنگ بارزش

رویز یونیسیم حزب توده است این متن شاهد خوبی است. ما این دو اثر را به سازمان چریکهای فدائی خلق ایران تقدیم می‌کنیم. به امید آنکه بتوانیم دیگر آثار کلاسیک را که هنوز تکثیر نشده بزودی منتشر کنیم.

* * *

گروه صیمره لرستان
هواداران چریکهای فدائی خلق ایران

www.iran-archive.com

گروه صیمره لرستان

هواداران سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

«پلخانف و همپالگی‌هایش چگونه از رویزیونیسم دفاع می‌کنند.»

متن تحلیل «ندای سوسيال دمکراتها»^۱ نوشتۀ پلخانف و همپالگی‌هایش درمورد تجزیه و تحلیل ما از نامۀ رفیق مازلف در پرولتاری^۲ شماره ۳۷ حال بمتابه یک تفسیر مجزا در شماره‌های ۸-۹ «ندا» منتشر شده است. این تفسیر به اندازه بلندی نصف ییاعستون روزنامه پرولتاری ارزش جلب توجه سوسيال دمکراتها روسرا پیدا می‌کند. چراکه نشان می‌دهد چگونه خصلتهای فرقه‌گرایانه، پلخانف و همپالگی‌هایش را به دفاع تئوریک از رویزیونیسم با کمک سفسطه خیلی پنجه‌انی رهنمون کرده است. و حال این هم استناد. «ما پی‌گیین‌ترین و قطعی‌ترین مخالفین سازش ناپذیر آن رویزیونیسم هستیم که حال

تحت تأثیر ارتجاع ایدئولوگی‌های پورژوازی غربی دارد شکل می‌گیرد. و آزمایش ضربه زدن به بنیادهای فلسفی جامعه‌شناسانه و اقتصادی دکترین‌های کارل مارکس و فردریک انگلس می‌باشد.»

این جمله اولین تفسیر است. «بھی گیر ترین و قطعی ترین مخالفین سازش ناپذیر....» از اینهم زنده‌تر ممکن بود؟ روکردن یک تزقلمبه و سلنبه تر برای این جمله پلخانف و همپالگی‌ها یش دشوار خواهد بود.

اما.... دشوار آن است که «دشمنان سازش- ناپذیر رویزیونیسم» ما به یک «اما»ی بسیار پر معنی در ارتباط با مازلف توسل جسته‌اند (پلخانف همپالگی‌ها یش این تفسیر را خلاصه‌وار در ارتباط با مقاله مازلف نوشته‌اند، دوباره با مسئله رویزیونیسم مازلف.).

پلخانف و همپالگی‌ها یش می‌فرمایند،: «لیکن هیچگاه مارکسیست‌های سکتاریستی نبوده‌ایم، ما تنها بخوبی می‌فهمیم که یک نفر

می‌تواند بر سر موضوعی با مارکس و انگلش اختلاف نظر داشته باشد. و بدور از منحرف شدن نقطه نظرها یشان یا انکار نمودن روش‌شان برای هر دو دوست باقی بماند.» واین فاکت را ذکر می‌کنند:

«کوزو^۲ یک نویسیال دمکرات بود که اختلاف ناچیزی درباره منشاء مادرسالاری با انگلش داشت. اما فقط یک اندیشه مبین می‌تواند او را به رویزیونیسم متهم نماید.

«جمله فوق پدرد ارائه چگونگی برخورد ما به دیدگاه رفیق مازلف درمورد تئوری بهره مارکس‌هم می‌خورد ما این عقیده را نمی‌پذیریم (ندا می‌افزایید: «رفیق مارتینف بالاخص در ندای شماره یک قید کرد که به اصطلاح نظریه بهره مطلق^۳ مارکس که رفیق مازلف انجام‌داده است موافق نمی‌باشد) اما، ما این را به حساب رویزیونیسم نمی‌گذاریم.

اکنون خواننده می‌تواند پرpose استدلال

پلخانف و همپالکی‌ها یش را دنبال نماید. «ما بی‌گیر ترین و قطعی‌ترین مخالفین سازش ناپذیر رویزیو نیسم هستیم.» اما این را (یعنی دیدگاه مازلف درباره تئوری بهره مطلق) به حساب رویزیو نیسم نمی‌گذاریم.

رویزیو نیسم به بنیاد دکترین مارکس‌ضرس به وارد می‌کند، بادرنظر گرفتن اینکه مازلف در مورد یک مسئله جزئی با مارکس اختلاف دارد— این چنین است رشتۀ دفاعیات پلخانف و همپالکی— هایش که در ارتباط با کونو کاملاً بسط یافته است— ما از خواننده اندیشمند و بسی‌غرض سؤال می‌کنیم: آیا این سفسطه بازی نیست؟ تئوری بهره مارکس به عنوان یک مسئله جزئی بیان می‌شود. اختلافات درباره تئوری بهره او، با این حقیقت که کونو «اختلافات ناچیزی با انگلستان درباره منشاء مادرسالاری داشت.» پر ابر تلقی می‌شود. پلخانف و همپالکی‌ها یش به کوک منشویک خود علناً رسیدگی می‌کند تا از این توضیحات تغذیه شود.

انسان نبایستی به شخص یا خواننده‌ای که مباحثه کردن درباره مسئله اساسی و مهم این مطلب دلچک بازی درمی‌آورد احترام قائل شود. پلخانف و همپالگی‌ها یش توضیحاتشان را بایک جسمله جدی و سنگین شروع می‌کنند که رویز یونیسیم را بمعادله ضربه زننده بن بینیادهای تئوریک مارکس و انگلیس بیان می‌کند.

لیکن پلخانف و همپالگی‌ها یش نحوه برخورد خودشان را با قضیه مازلف انکار کرده‌اند؟ آری یا خیر؟ یا، آیا پلخانف و همپالگی‌ها یش تفسیر خود را فقط پس ای پنهان نمودن افکارشان نوشته‌اند؟؟ مازلف در مقاله‌های متعدد در چندین نشریه درباره مسئله ارضی‌اش سخن گفته است.

۱- تئوری ارزش مطلق مارکس غلط است.

۲- پیدایش یک چنین تئوری ناشی از طبیعت

خشن جلد سوم است.

۳- رجعت‌های نقصان^۵ یا بندۀ یک واقعیت

است.

۴- چنانچه تئوری بهره مطلق درست بود و

«قانون رجعت‌های نقصان یا بندۀ» غلط، رویز یو نیستهای سراسر جهان و نارودنیکهای روسیه ثابت می‌کردند که درست می‌گویند.

اینها چهار مسئله‌ای بود که بر علیه مازلف در پولتاری چاپ شد، در مقاله‌ای که کلیه این جدل‌ها از آنجا آغاز گردید.

لیکن فقط ملاحظه کنید پلخانف و همپالگی – هایش چگونه عکس العمل نشان می‌دهند. در آغاز خیلی مؤمنه خود را به بهره محدود می‌نمایند، بناین‌این در تمام مورد دیگر سکوت اختیار می‌کنند. آیا این دفاع از رویز یو نیسم نیست؟ آیا پلخانف و همپالگی‌هایش اعتراف نمی‌کنند که تجدید نظر در تئوری مارکس در بارهٔ چند بودن هم قانون و هم واقعیت رجعت‌های نقصان یا بندۀ «تحت تأثیر ارتخاع ایدئولوگی‌ای بورژوازی اروپای غربی شکل می‌گیرد» ثانیاً تئوری بهره مطلق برای است با یک مورد ناچیز، اختلافات ناچیزی در – بارهٔ منشاء مادرسالاری؟! آقايان، این، بند بازی فکری است و شما از آن برای دفاع همه جانبه تان

از رویز و نیسم بجزه ۵ می پرید. برای شما نیازی به شرعاًت نیست که بوضوح بگوئید که پذیرفتن بجزه مطلق و انکار قانون (یا واقعیت) رجعت- های نقصان یا بنده در مورد مسئله ارضی «بنیادهای». تئوریک اقتصادی مارکس نیستند.

شما بدین نحو آنچه پرولتاری شماره ۶۳۳ درباره فاموسف^۷ تئوریسین منشویک گفت که به خانوادهاش با موافقت یا بیان کردن تئوری اقتصادی مارکس به عنوان یک مسئله جزئی و بوسیله برابر تلقی نمودن و منطقی کردن آن با منشاء مادرسالاری پاداش می دهد، اثبات تھائید پلخانف و همپالگی هایش دشمنان سازش ناپذیر رویزو نیسم هستند، ولی اگر شما یک منشویک می باشید از این لغات وحشتناک نترسید. می- توانید به سردبیان «ندا» رجوع کنید تا بدانید که برای آشتی تا پذیری منشویکها خیلی با هم چور در می آید - آنقدر که آنها حاضر شده اند که «ریشه کن نمودن تئوری» را با «اختلاف بین سر منشاء مادرسالاری» برابر قرار دهند.

این ولخر جیهها ارزان تمام نمی‌شود خانمها و آقایان حراج شروع شده است.

لیکن در ادامه، پلخانف و همپالگی‌هایش می‌گویند ما نظریه مازلف را درباره بهره قبول نداریم. آنگاه می‌افزایند مارتینف این نتیجه را رد کرده است. فردی، سردبیران پرولتاری به مثابه «فرشته محافظ مارتینف» توصیف شد می‌کنند. هر از گاهی [اینجا را گوش کنید] با رفیق مازلف درباره موضوعاتی که با مسئله ارضی را بطریق نزدیک دارند در مطبوعات به بحث و جدل پرداخته است. این چیزی است که پلخانف و همپالگی‌هایش بطور تحت‌اللفظی در تفسیرشان می‌گویند. رفقای منشویک از سردبیران بیاموزید که ردکنندگان چگونه می‌نویسند. آنجا شما یک مثال کلاسیک دارید نکته در این مقاله رویزیو نیسم است. و بحث و گفتگو درباره اینکه آیا این سازش ناپذیری تئوریکی است یا فقط یک لج‌بازی فرقه‌گرایانه، که پلخانف را مجبور کرد که در حزب، با عنوان «آقایان» بسوی چند تن از مخالفانش

بازگردد. اما ردکنندگان می‌گویند «پلخانف هرازگاهی در مطبوعات با مازلف بحث کرده است» اما نه درباره تئوری بهره و نه درباره انحرافات مازلف از تئوری مارکس.

آیا یک بیان پارلمانتار نیستی هست که این چنین شیوه‌ای را توصیف نماید؟

پلخانف که شیفتۀ مباحثات تئوریک است، و می‌تواند به موقع آنها را به یک لشکرکشی مبدل کند. هرگز، هیچوقت با مازلف درمورد آنچه رویز یونیسم را بوجود می‌آورد بحث نکرده است. بعبارت دیگر تضاد او با تئوری بهره مطلق و توصیفش بعنوان یک «کلمۀ نا亨جار» و دنیاعش از حقیقت رجعت‌های نقصان یا بندۀ و یا درباره اینکه اگر مازلف مارکس را «رد» نکرده بود آیا نارودنیک‌ها و رویز یونیسم‌ها امکان داشت بتوانند صحت تئوری خود را ثابت کنند یا خیر. پلخانف هیچوقت درباره این مسئله بحث نکرده است. او درباره چیزی کاملاً متفاوت که تارتف^۱ – های منشویک حالا پشت یک فریب عمدی و

موذیانه اصطلاح دیپلماتیک و مغشوش‌کننده «مسائل ارتباط نزدیکی با مسائل ارضی ما دارند.» پنهان کرده‌اند، بحث کرد. پیداست کسی نمیتواند پلخانف (که باید به او تبریک گفت.) و همپالگی‌ها یش را در مورد شروع: فاع از رویزیونیسم یاری نماید. کسی نمیتواند به سیاستمداران معزول تمبر کلمانسو کمک کند. کلمانسو دشمن سازش ناپذیر ارتجاع «هر ازگاهی با آن بحث می‌کرد»، لیکن حالا با ارتجاع، همخانه را - کلمانسو رد می‌کند و... آنرا بکار می‌گیرند. پلخانف یک دشمن سازش ناپذیر رویزیونیسم است، پلخانف هر ازگاهی با مازلف بحث کرده است (در مورد مبحث خیالی غیر از رویزیونیسم او) و حالا مازلف یا تکرار مباحثات کهنه‌اش بر علیه تئوری مارکس در صفحات «ندا» به مخالف با مارکس پرداخته است. لیکن پلخانف و همپالگی‌ها یش فقط رد می‌کند.

آقایان مطبوعاتچی، بذل و بخشش شما، متحددشدن با منشویکها است فردا به شما این

فرصت داده خواهد شد که تئوری ارزش‌مارکس را به همین خوبی در صفحات «ندا» تکذیب کنید – بوسیله ود کردن در یک تفسیر توسط سردبیرانی که «موافق نیستند.»

پلخانف و همپالگی‌ها یش در همان تفسیر سؤال می‌کنند «پرولتاری سعی نخواهد کرد که گفته‌ها یش را در مورد ارتباط بین اندیشه‌های مازلف درباره بهره مطلق و برنامه‌ای که ناسیونالیزم را رد می‌کند با مدرک ثابت نماید؟» با «کمال میل سازش ناپذیر» عزیز این هم سند برای شروع.

«آیا در ضمن گیر کردن در درک تئوری بهره مطلق مارکس، درک نقش ثروت خصوصی در کشور، بصورت یک سد بن سر راه توسعه و تکامل نیروهای مولده جامعه سرمایه‌داری ممکن است؟؟» پلخانف و «همپالگی‌ها ی سازش ناپذیر» با مازلف همکاری می‌کنید. و به این سؤال که سند مورد نظر را به شما می‌دهد، پاسخ دهید.

مجموعه آثار جلد ۱۵
پرولتاری شماره ۲۹
۱۹۰۸ نوامبر ۱۲

لازمه اش چندین سال کارکردن است - فراهم سازیم - این ممکن نیست.

بوسیله ابراز احساسات صرف کارگران دستیابی به شکل سیاسی قدرت می تواند صورت گیرد. عین آنچه را که ما انجام داده ایم اما ایجاد اشکال نوین نظم اجتماعی نیازمندها سال وقت است.

چندیات صرف است. اگر توقع داشته باشیم که می توانیم سازمان کارگران را درمدتی کوتاه تجدید حیات نموده و کم کم این ایده را به افکار کارگران و دهقانان القاء نمائیم.

کلیات جلد ۳

صفحات ۵-۷-۸

انتشارات پروگرس

مسکو ۱۹۶۵

توضیح:

(۱) سومین کنگره اتحادیه سراسری روسیه با وظیفه توسعه اقتصادی و آگاهی به مسائل سازماندهی کارگران به مباحثه پرداخت. نماینده‌ها به یک گزارش درمورد فعالیتهای کسانیکه در اداره خواروبار و کارپردازی ارتش کارمی کنند گوش دادند. آنها بیشتر عوارض سیاست و دیگر موضوعات را مورد رسیدگی قرار دادند.

بعد از گوش دادن به سخنان لینین، کنگره تصمیم گرفت که یک فراخوان به همه کارگران و کسانیکه (درکشور روسیه) کارمی کنند انتشار بدهد. این فراخوان به فعالیت جدی، مبارزه با بی‌نظمی اقتصادی، بیدرنگ تشویق کردن کارگران منضبط و دقیق در همه سازمانهای اتحادیه‌ها و قوی کردن مبارزات و اتحاد توده‌ها، برای ساختن سوسیالیسم می‌پرداخت.